

דָּאַתִּי, וַעֲלֵל דָּא בְּתִיב (מלacci^ג) **וַזְרַחָה לְכֶם יִרְאִי שְׁמֵי**
שְׁמֵשׁ צְדֻקָּה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תֵּא חַזֵּי, בְּקָדְמִיתָא בְּד אֲתַבְנֵי
כִּי מִקְדְּשָׁא לְתַתָּא, לֹא אֲתַבְנֵי אֶלָּא בְּדִינָא
וְרוֹגָנָא, כִּמֵּה דְבַתִּיב, (ירמיה ל'ב) כִּי עַל אֲפִי וַעֲלֵל חַמְרָתִי
וְגוֹ, בְּגַיְן דְּבָאָתָר דִּינָא שְׂרִיא. לִזְמָנָא דָאַתִּי, זְמִינָה
קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לִמְבָנֵי לֵיה, וְלִאְתְּקָנָא לֵיה
בְּדִרְגָּא אַחֲרָא עַלְאָה דְּאָקָרִי צְדֻקָּה, דְבַתִּיב, (ישעה
נ'ד) בְּצְדֻקָּה תְּבוֹנָנִי. בְּגַיְן כֵּה אֲתְקִים, (ב'ח) וְשְׁמִינָה
(דף נ"ט ע"ב) מִמְשֵׁךְ צְדֻקָּה יִתְקָרֵר. מִגְלָן. דְבַתִּיב, (ירמיה כט)
וַיְהִי שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ יְיִ' צְדֻקָּנוּ.

גַּטִּית יִמְינָה תְּבָלָעָמו אֶרְץ. (שמות טו) **הָא אֲתִמָּר,**
אֲרִימָת יִמְינָה. **אָמַר רַבִּי יִצְחָק,** **הָא**
אֲתָעָרוּ בֵּיה חַבְרִיא, **דְּבָר אֲפִיק קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא**

וְעַל זֶה בְּתוֹב (מלacci^ג) **וַזְרַחָה לְכֶם יִרְאִי** בְּדִרְגָּה אַחֲרָת עַלְיוֹנָה שְׁנָקְרָאת צְדֻקָּה,
שְׁבָתּוֹב (ישעה נ'ד) בְּצְדֻקָּה תְּבוֹנָנִי. מִשּׁוּם
כֵּה יִתְקִים וּבוֹ, וְשְׁמוֹ מִמְשֵׁךְ יִקְרָאוּ צְדֻקָּה.
מִגְנָן לְנוּ? שְׁבָתּוֹב (ירמיה כט) וַיְהִי שְׁמוֹ אֲשֶׁר
יִקְרָאוּ הֵ' צְדֻקָּנוּ.
גַּטִּית יִמְינָה תְּבָלָעָמו אֶרְץ. הָרִי נָאָמָר
שְׁחַרְמָתָ יִמְינָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָרִי
הַתְּעוֹרָרוּ בָו כְּחַבְרִים, שְׁכָאָשֵר הַזְּכִיאָה
בָרוּךְ הוּא לְבָנוֹת אָתוֹ וְלִתְקִינוֹ

לְמַצְרָאִי מַתִּין מִתְחֹות מִיאָ, אָמֵר לְאֶרְעָא, בְּגִישׁ
לֹזֶן בְּגִזּוֹה, וְלֹא בְּעַאת, עַד דָּאוּשִׁיט קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ
הַזָּא יִמְינָא לְקַבְּלָה, וְאַוְמי לָה, כְּדִין בְּלָעֲתִינוֹן
אֶרְעָא, הַדָּא הַזָּא דְּכַתִּיב תְּבָלָעָמו אֶרְץ. אָמֵר ר'
אֶלְעֹזֶר, נְטִיתַת יִמְינָךְ: לְאַפְרִישָׁא לָה מִשְׁמָאָלָא
וּכְדִין אַתְּעָבֵיד בְּהוּ דִינָא.

נְחִית בְּחִסְדָּךְ עַם זֹ גָאָלָת, (שמות טו) בְּמַה דְּכַתִּיב,
(טהילים מד) פִי יִמְינָךְ וַיְרוֹעָךְ וְאֹור פְנִיקָךְ פִי
רְצִיתָם. פִי יִמְינָךְ: דָא גְדוֹלָה. נְהִלָּת בְּעַזָּה, דָא
דְּכַתִּיב וַיְרוֹעָךְ, דָא גְבוֹרָה. אֶל גַּנוֹה קְדֻשָּׁךְ, דָא
דְּכַתִּיב, וְאֹור פְנִיקָךְ פִי רְצִיתָם, דָא צְדִיק. וּבְלָהוּ
מִשְׁתְּפָחִי בְּקָרָא.

תְּפֹל עַלְيָהָם אִימָתָה וּפְחַד. (שמות טו) אִימָתָה,
אִימָתָה מִבְעֵי לִיה, מָאִי אִימָתָה. דָהָא לִית
לְךָ אַת אוּ מֶלֶה חֲדָא בְּאֹרְיִיתָא, דָלָא אִית בָּה

לשון הקודש

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הַמִּצְרִים מִתְחַת
לְמִים, אָמֵר לְאֶרְץ: בְּגַסִּי אֹתָם לְתוֹבָה.
(טהילים מד) פִי יִמְינָךְ וַיְרוֹעָךְ וְאֹור פְנִיקָךְ פִי
רְצִיתָם. פִי יִמְינָךְ – זֹ גְדוֹלָה. נְהִלָּת
בְּעַזָּה – זה שְׁבָתוֹב וַיְרוֹעָךְ, זֹ גְבוֹרָה.
הַוָּא אֶת יִמְינָנוּ בְּנֵנָה וְהַשְׁבִּיעָ אֹתָה, אֶזְזֶל
בְּלָעָה אֹתָם הַאֲרָמָה. וְהוּ שְׁבָתוֹב
תְּבָלָעָמו אֶרְץ. אָמֵר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, נְטִיתַת
יִמְינָךְ – לְהַפְרִיקָה מִן הַשְּׂמָאל, וְאֶזְזֶל
נְעִשָּׂה בָּהֶם דִין.

תְּפֹל עַלְיָהָם אִימָתָה וּפְחַד. אִימָתָה?

רְזִין עַלְאַיִן. מַאי אִימֶּתֶה. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעַן, בֶּלּוּמָר
דְּחִילָה דְּשִׁבְגִּנְתָּא.

בְּהָאִי גִּוֹּנָא, (שמות טו) תִּבְאָמוֹ וַתַּטְعָמוֹ בְּהָר נַחַלְתָּךְ
וְגַוּ, תִּבְאָמוֹ וַתַּטְعָמוֹ, תִּבְאָם וַתַּטְعָם מִיבְעֵי
לִיה, מַאי תִּבְאָמוֹ. אֲלָא רֹזֶחֶא דְקֹדֶשׁ אָמֵר, עַל
אַיִן דָּרָא בְּתֻרָּא, דָּגָר יְהוָשָׁע, וְאַתְגָּלִיא בְּהָזָה
גָּלוּיָא דַּרְשִׁימָא קְדִישָׁא דְשִׁמְיהָ דְקֹדֶשׁ אָבָרִיךְ
הָזָה, דְּאַלְיָזָן אֲחִידָן בְּיַה בּוֹ, וְאַלְיָזָן אַתְחַווָּא לְמִירָת
אַרְעָא. כִּמֵּה דְכַתִּיב, (ישעיה ס) וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים
לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ. דָּכָל מָאן דְאַתְגָּזָר, וְאַתְגָּלִיא
בְּיַה רְשִׁימָא קְדִישָׁא, וְגַטִּיר לִיה, אֲקָרֵי צְדִיק, בְּגִזְן,
כֵּה, לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ.

**וְעַל דָּא תִּבְאָמוֹ, ו' יְתִירָה, תִּבְאָמוֹ לְאַיִן
דְּאֲחִידָן בּוֹ.** וַתַּטְעָמוֹ כִּמֵּה דְאַת אָמֵר גַּצָּר

לשון הקורש

הַאֲخַרְזָן שָׁמֶל יְהוָשָׁע וְהַתְגָּלָה בָּהֶם גָּלוּי
שֶׁל הַרְשָׁם הַקְדוּשׁ שֶׁל שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ
בְּרוֹךְ הוּא, שָׁאַלְהָ אַחֲנוֹים בּוֹ, וְאַלְהָ
רְאוּיִם לְרִשְׁת אֶת הָאָרֶץ, בְּבַתּוֹב (ישעיה ס)
וְעַמְּךָ כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ.
שֶׁבֶל מֵשְׁגָּמוֹל וְהַתְגָּלָה בּוֹ רִשְׁם
הַקְדוּשׁ וְשׁוֹמֵר אֹתוֹ, נְקָרָא צְדִיק. מְשׁוּם

כֵּה, לְעוֹלָם יִרְשּׁוּ אָרֶץ.
וְעַל זֶה תִּבְאָמוֹ, ו' יְתִירָה. תִּבְאָמוֹ

אִימָה זֶה אָרִיךְ לְהִיוֹת! מַה זוּ אִימֶתֶה,
שְׁהָרִי אֵין לְדֹאַת אוֹ מְלָה אַחַת בְּתוֹרָה
שָׁאַיָּן בָּה סּוֹדוֹת עַלְיוֹנִים? מַה זוּ
אִימֶתֶה? אָמֵר רַבִּי שְׁמַעַן, בֶּלּוּמָר יָרָאת
הַשְׁכִּינָה.

כָּמוֹ זֶה תִּבְאָמוֹ וַתַּטְعָמוֹ בְּהָר נַחַלְתָּךְ
וְגַוּ. תִּבְאָמוֹ וַתַּטְעָמוֹ? תִּבְאָם וַתַּטְעָם
זֶה אָרִיךְ לְהִיוֹת! מַה זֶה תִּבְאָמוֹ? אֲלָא
רוּת הַקְדֵּשׁ אָוּמָרָת עַל אָתוֹ הַדָּזָר

מַטְעִי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפֵאָר. לֹאִינוֹ דָּאַחֲידָנו בּוֹ,
וְלֹאִינוֹ בְּתֻרְאִי, אַפְעָר מַלְהָ. וְלִית לְזֶה מַלְהָ
בְּאוּרִיְתָא, אוֹ אֵת זְעִירָא בְּאוּרִיְתָא, דְּלִית בְּהָ
רְזִין עַלְאַיָּן, וְטַעַמְיוֹן קְדִישָׁוֹן, זְבָאָה חַוְּלָקִידָוֹן
דִּידְעַיָּן בְּהָוָ.

רְעֵיָה מִהִימָּנָה

פְּקוּדָא לְמַבְנֵי מִקְדְּשָׁא לְתַתָּא, כְּגַ�וְגָא דְּבֵי
מִקְדְּשָׁא דְּלָעִילָא, בְּמָה דָאַת אָמָר,
מַבּוֹן לְשִׁבְתָּה פְּעַלְתָּה יְיָ. דָאַצְטְּרִיךְ לְמַבְנֵי בֵי
מִקְדְּשָׁא לְתַתָּא, וְלִצְלָאָה בְּגַ�וְגָה צְלוֹתָא בְּכָל יוֹמָא,
לְמַפְלָח לִיה לְקוּדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא, דָהָא צְלוֹתָא
אַקְרֵי עַבּוֹדָה.

וְהַהְוָא בֵי כְּגַשְׁתָּא, אַצְטְּרִיךְ לְמַבְנֵי לִיה
בְּשִׁפְירּוֹ סְגִיאָ, וְלֹאַתְקָנָא לִיה בְּכָל

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

רְעֵיָה מִהִימָּנָה לְאַוְתָּם הָאַחֲוּוֹם בּוֹ (תְּפָאָרָה). וְתַעֲמֹו,
בְּנָאָמָר גַּצֵּר מַטְעִי מַעֲשֵׂה יְדֵי
בֵּית הַמִּקְדֵּשׁ שְׁלָמָעָלה, בְּמוֹ שְׁנָאָמָר
לְהַתְּפֵאָר. לְאַוְתָּם שָׁאַחֲוּוֹם בּוֹ,
וְלְאַוְתָּם אַחֲרוֹנִים הַתְּעוּרָה הַדָּבָר. וְאַיִן
לְזֶה דָבָר בְּתוֹרָה אוֹ אַוְתָּה קְטָנָה בְּתוֹרָה
בֵּית מִקְדֵּשׁ לְמַטָּה וְלְהַתְּפֵלָל בְּתוֹכוֹ
תְּפִלָּה בְּכָל יוֹם, לְעַבּוֹד אֶת הַקָּדוֹשָׁ
שָׁאַיָּן בָּה סּוֹדוֹת עַלְיוֹנִים וּטְעַמִּים
קָדוֹשִׁים. אֲשֶׁרִי חַלְקָם שֶׁל הַיּוֹדָעִים
וְאַוְתָּה בֵּית הַכְּנָסָת אַרְיךְ לְבִנּוֹתו֙ בְּפִי
בָּהָם.

תקוניין. דהא כי בגנשתא דלחתטא, קיימא לךבל
בי בגנשתא דלעילא.

בית המקדש לחתטא, איה קאים בגונגה בית.
המקדש דלעילא, דקאים דא לךבל דא.
זההוא כי מקדשא, כל תקוניין, וכל פולחנוין, וכל
איןון מאניין, ושמישין, כלחו איןון בגונגה דלעילא.
משכנא דקא עבד משה במדבר, כלא היה
בגונגה דלעילא.

בי מקדשא דבנא שלמה מלכא, הוא כי ניחא
בגונגה עלאה, הכל איןון תקוניין, למחי
בתקונגה דלעילא, כי ניחא ואחסנתא. הבי כי
בגנשתא, אצטריך הכל תקוני שפירוי, למחי בגונגה
עלאה, למחי בית צלוטא, לאתקנא תקוניין
בצלותא, כמה דאוזקמה.

לשון הקודש

רב ולתקנו הכל התكونים, שהרי בית משה במדבר, הכל היה במו שלמעלה.
בית המקדש שנבנה שלמה הפלחה, הוא בית הבנשת שלמטה עומד בוגנד בית מנוחה ברוגמא עליזנה בכל אותם תקוניים, להיות בתקון שלמעלה.
בית המקדש לפתח הוא עומד במו מבנשת המטה, שעומד זה בוגנד בבית המטה שלמעלה, שעומד זה בוגנד זה בוגנד וזה. והוא בית מקדש, כל תקוניו וכל עבודותיו וכל אותם כלים וشمשים, כלם הם במו שלמעלה. המטהן שעה

וְהַהְזֹא בֵּי מִקְדְּשָׁא דֶּלְהֹוי בֵּיהְ חֲלוֹנוֹת, דְּכַתִּיב,
(דניאל ו) וּבְיוֹן פָּתִיחַן. בְּגֻוּנָא דֶּלְעִילָּא, וְעַל
דָּא (שיר השירים ב) **מִשְׁגִּיחַ** מִן **הַחֲלוֹנוֹת** **מִצִּיז** מִן
הַחֲרָבִים. וְאֵי **תִּימָא אֲפִילּוּ בְּחַקְלָא,** בְּגַין **דְּרוֹחָא**
לְהֹוי סְלִיק. לֹאוּ **הַכִּי,** **דָּהָא אָנוּ צְרִיכִין בֵּית וְלִיבָּא**
לְאַשְׁתַּפְחָא בֵּית לְתַתָּא, **בְּגֻוּנָא דְּבֵית עַלְּאָה,**
לְנִיחַתָּא דִּירָא עַלְּאָה לְדִירָא תַּתָּא.

וְתָז **דְּהֹיא** **צְלוֹתָא,** **וְהַהְזֹא** **רוֹחָא,** **אַצְטְּרִיךְ**
לְסִלְקָא, **וְלְנִפְקָא** **מְגַוּ עַאֲקוּ,** **בָּאָרֶחֶת** **מִישָׁר,**
לְקַבֵּל יְרוֹשָׁלָם. (דף ס' ע"א) **וְעַל דָּא בְּתִיב,** (תהלים ק"ח) **מִן**
הַמִּצְרָא **קָרָאתִי יְהָה,** **הַאַצְטְּרִיךְ** **אַתָּר** **דְּחִיק** **בְּעַאֲקוּ,**
לְשִׁדְרָא **בְּגַיִיה** **הַהְזֹא** **רוֹחָא,** **דָּלָא יִסְטִי** **לִימִינָא**
וְלִשְׁמָאלָא. **וּבְחַקְלָא** **לֹא יִכְיל** **קָלָא** **לְשִׁדְרָא** **לִיהָה**
הַכִּי, **דָּהָא בְּגֻוּנָא** **דָּא קָלָא דְּשׂוֹפֵר,** **אַתָּדְחִיא** **לְבָר**
בָּאָרֶחֶת **מִישָׁר,** **מְגַוּ** **אַתָּר** **דְּחִיק,** **וְאַזְוֵּל** **וּבְקַע** **רְקִיעִין,**

לשון הקודש

וְאַזְוֵּד, שָׁוֹתָה תְּפִלָּה וְאַזְוֵּה רָוחַ
שְׁבַתּוֹב (דניאל ו) **חֲלוֹנוֹת** **פָּתֹחוֹת.** בָּמוֹ
צְרִיכִים **לְעַלּוֹת** וְלִיצְתָּא **מִתּוֹךְ** **מִצְוָה**
בְּדַרְךָ **יִשְׂרָאֵה** **בְּגַנְגָּד** **יְרוֹשָׁלָם.** וְעַל זֶה
כְּתוּב מִן **הַמִּצְרָא** **קָרָאתִי יְהָה.** **שְׁאָרִיךְ**
מֶקוּם דְּחֻקָּה **בָּאָרֶה** **לְשָׁלָח** **בְּתוּכוֹ** **אַזְוֵּה**
רָוחַ שְׁלָא **יִסְטָה** **יִמְנָה** או **שְׁמָאלָה.**
וּבְשִׁדָּה **לֹא יִכְלֶל** **הַקּוֹל** **לְשִׁלְחָה** **אַזְוֵּה**,
שְׁהָרִי **בָּמוֹ** זֶה **קוֹל** **הַשׂוֹפֵר** **גְּדוֹתָה** **הַחֲזָה**
לְהַזְמִינָא **בֵּית** **לְמַטָּה** **בָּמוֹ** **בֵּית עַלְּיָזָן,**
לְהַזְרִיד **דִּירָה** **עַלְּיָזָן** **לְדִירָה** **תַּחַתָּן.**

וְסַלִּיק בְּסָלִיקוֹ, לֹאַתְּעֵרָא רֹויָחָא לְעַילָּא.

וְאֵי תִּמְאָה, הָא בְּתִיב, (בראשית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשַׂיחַ בְּשִׁדָּה. שֶׁאָנִי יִצְחָק, דְמַלֵּה אֲחָרָא הָהָה בֵּיתָה, מַה דָּלָא הָהָה בְּכָל עַלְמָא. וַתוּ דְהָאִי קָרָא לְאוֹ לְהָבֵּי אַתָּא, דְנוֹדָאִי בְּשִׁדָּה אַחֲרָא לֹא הָהָה מְצַלִּי וְהָא אָוְקִימַנָּא. (ע"ב רועיא מהימנא).

תְּנִינָה אמר רבי אבא, זבאה חילקיהון, דאיןון דזובאן למימר שירתא דא בהאי עלמא, דזובאן למימר לה בעלמא דאתה. ושירתא דא, אתבני בעשרין ותרין אתוון קדיישן גלייפן, ובעשרה אמרין, וכלה אתרשים בשמא קדיישא, וכלה שלימوتא דשמא קדיישא, זהא אתערנא מלוי.

אמְרָר רבי שמעון, בההיָא שעתָא דהוּא קיימין

לשון הקידוש

שְׁנִינָה, אמר רבי אבא, אשרי תלמיד של אותם שוכאים לומר שירה זו בעולם הזה, שוכאים לאשרה לעולם הבא. ושירה זו נבנתה בעשרים ישטים אותיות קדשות מקינות ובעשר אמרות, והכל נרשם בשם הקדוש, והכל שלימות של השם הקדוש, והרי עוזרנו הקברים.

אמְרָר רבי שמעון, באotta שעה שעוי

בדרך ישר מהוֹך מוקום דחוק, ודוֹלֵך ובוֹקֵע רקייעים, ועולה בעליה לעורר רוח שלמעלה.

וזם תאמר, הרי בתרוב (בראשית כד) ויצא יצחק לשיח בשרה? שונא יצחק, שדבר אחר היה בו מה שלא היה בכל העולם. עוד, שפסוק זה לא ליה הוא בא, שנודאי בשרה לא היה מתפלל, והרי בארנו. (ע"ב רועיא מהימנא)